अद्राक्षमपि च स्वप्ने पि[illegible]रं रक्तवाससं ।
कृष्यमाणं नरैर्बद्ध्वा दक्षिणामभितो दिशं ॥१०॥
पुनश्चाप्येनमद्राक्षं स्नेहाक्तं मुक्तमूर्धजं ।
पतन्तमद्रिशिखराद्गाधे गोमये ह्रदे ॥११॥
तस्मिन् निमग्नश्चोन्मज्जन् दृष्टो मे गोमयाह्रदात् ।
पिबन्नञ्जलिना तैलं हसमानः पुनः पुनः ॥१२॥
ततस्तैलोदकं पीत्वा पुन्[illegible]ः पुनरधःशिराः ।
तैलेनाभ्यक्तसर्वाङ्गस्तैल[illegible]मेव व्यगाहत ॥१३॥
पीठे कार्ष्णायसे चैनं नि[illegible]षण्णं कृष्णवाससं ।
प्रहरन्ति स्म राजानं प्रम[illegible]दाः कृष्णपिङ्गलाः ॥१४॥
दृष्टो रासभयुक्तेन रथेन च पिता मया ।
रक्तमाल्याम्बरधरः प्रय[illegible]तो दक्षिणामुखः ॥१५॥
प्रदीप्तमम्भसा शान्तं दृष्टवानस्मि पावकं ।
सीदन्तं च तदाद्राक्षं पङ्के मग्नं महागजं ॥१६॥
विशीर्यमाणः शैलेन्द्रो भग्नाश्चैत्यमहाद्रुमाः ।
स्वप्ने चाद्य मया दृष्टो [illegible]निपतंश्च महाध्वजः ॥१७
एवमेष मया स्वप्नो दृष्ट[illegible]ः पापभयावहः ।
व्यक्तं रामोऽथवा राजा[illegible] प्राणांस्त्यक्त्वा दिवं
यो हि रासभयुक्तेन रथे[illegible] परिकृष्यते ।
मर्त्यः स न चिरादेव ध्रु[illegible]वं याति यमक्षयं